

[Erhard Jakobsen]

år, går ud og stemmer, efter at det kun er 2 år siden, de har stemt, og før da kun 2 år igen osv. Man tør snarere sige, at der er en ualmindelig stor og vågen interesse, ikke bare for politik, men for de politiske partier, for de mennesker, der sidder i folketinget, og de nye, som er kommet ind. Man kan ikke med nogen rimelighed tale om parlamentslede.

I den forbindelse kan man også godt stoppe talen om, at man måske skulle af med de små partier. Ja, hvert eneste parti kan kun ønske at komme af med et af de andre, men vælgerne har altså ved valg efter valg tilkendegivet, at de ønsker det, som det er, og det kommer man til at bøje sig for. Den realitet må man også tage til efterretning. Og jeg tvivler da ikke spor om, at når f.eks. statsministeren og hans parti har været ualmindelig forstående over for andre partier i regeringskoalitionen, hænger det sammen med, at statsministeren ikke har glemt, at da hr. Hans Jørgen Lembourn forlod partiet, sad partiet faktisk med 9 mandater her i folketinget, og omvendt står det nu som den vældige faktor, som partiet jo også tidligere har været i dansk politik. Alt det gør, at talen om store og små partier er uden betydning. Det afgørende er, hvem der vil være med, hvem der vil skaffe sig indflydelse, ikke ved snedige kneb, men ganske simpelt ved at arbejde solidt og tage et medansvar, også for ting, hvor man ikke er helt enig, også for ting, som absolut er ubehagelige.

Og må jeg så sidst, men ikke mindst, fremhæve, at Folkebevægelsen mod EF har fået et ordentligt slag på snuden ved dette valg. Man havde jo tydeligt lagt op til, hvad der sådan set var rigtigt, at det er ikke ved EF-valget til juni, man skal stemme om dansk medlemskab, for den eneste instans, der vel næsten ingen indflydelse har på dansk medlemskab, er EF-Parlamentet. Det er i hvert fald et sted, som det kun formelt bliver forelagt. Nej, det er dette parlament og dette parlament alene, der bestemmer, om Danmark skal være medlem af EF. Uanset hvor mange der render rundt på landevejene med skilte osv., kan det ikke fremkalde en folkeafstemning, og en folkeafstemning er ikke nødvendig. Det er derimod folketingets beslutning, og i dette ting har de partier, der støtter dansk medlemskab, flere medlemmer i dag, end man har haft på noget tidligere tids-

punkt. Det synes jeg er meget glædeligt, og det vil også blive og er hilst med tilfredshed i EF-kredse.

Så kan jeg naturligvis ikke lade være med at nævne, når hr. Svend Auken direkte kommer ind på det og oven i købet til min store glæde betegner det som noget, der er farligt, nogle tendenser med hensyn til Lundeussagen osv. Jeg ser absolut også nogle farlige tendenser i det. Jeg har set en tendens til, at der faktisk er nogen, der sætter spørgsmålstegn ved ytringsfriheden her i landet, men hvis ytringsfrihed? Folketingsmænds ytringsfrihed? Det er minsandten draget i tvivl, hvorvidt en folketingsmand har lov til under en valgkamp at nævne noget, der foregår, og lægge det frem for offentligheden. Jeg har ikke klaget hverken til biskop eller minister eller andre steder, jeg har bare sagt til folk, hvad der faktisk foregår, fordi jeg selv har set det i TV. Jeg ved, det foregår. Man var så flink til med en utrolig opfindsomhed hos journalister at bruge udtrykket for ottende gang i den tid, jeg har siddet herinde, nemlig en valgkanin. Jeg har med glæde lagt mærke til, at så sent som i dag findes der næsten i samtlige landets blade et læserbrev, der drejer sig om denne sag. Det kunne tyde på, at der er andre end mig og hr. Svend Auken, der mener, det er farligt. Det er nemlig farligt, hvis en institution som den danske kirke, der er så rodfæstet i den danske befolkning og har en langt større tilslutning, end kirkegang og meget andet tyder på, skal misbruges i et politisk spil, og det er der meget der har tydet på at den skulle. Det er meget, meget farligt, og så er det glædeligt, at befolkningen i den grad reagerer, at man har set flere læserbreve om denne kirkesag, end man har set om raketfyrværkeriet, som der eller har været kørt vældigt på gennem det sidste års tid.

Jeg håber virkelig, hr. Svend Auken har ret i, at det er farligt, når folketingsmænd rent ud lægger sagerne frem og siger: sådan ligger det. Det er farligt for nogle folk. Ellers havde en gruppe af befolkningen, nemlig den, der samler sig omkring visse organisationer, nok ikke ofret annoncer til mellem en halv og en hel million kroner på at fortælle, hvor farligt det parti var, som førte den sag frem. Det tager vi som et ridderslag. Der er ikke tvivl om, at det er farligt for dem, der vil misbruge kirken, misbruge folkeskolen,